

[Hans Thyge Jacobsen.]

gjort i Overensstemmelse med saavel Aanden som vistnok og i hvert Tilfælde efter min Mening ogsaa Bogstaven i gældende Lov. Med Hensyn til det sidste hersker forskellige Meninger. Divergensen var, da den højtærede Kirkeminister første Gang satte ind med disse Bestræbelser, jo lige ved at skulle indbringes til Domstolenes Afgørelse, men det blev ikke til noget ved Ministerens Afgang. Men ogsaa nu, da den højtærede Kirkeminister er genindsat i sit Embede og truer med kun at kende de samme Baner som første Gang, han var Kirkeminister, har der løftet sig Røster for en Appel til Domstolene. Min Appel til det *Menighedsraad*, hvilket Ministerens Nedlægningsplaner først kommer til at berøre, er den: Lad det nu blive til Alvor med dette Sagsanlæg, saa at vi kan faa en Afgørelse. Jeg ser, at Biskop Ludwigs i „Åalborg Amtstidende“ for nogle Dage siden har udtrykt sin Afsky for, at vi skulde opleve en Domforhandling mellem Kirkeministeren paa den ene Side og et Menighedsraad paa den anden. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst afskyvækkende i den Omstændighed, at man søger Afgørelsen af et Tvivlsspørgsmaal ved Domstolene. Lad det nu blive til Alvor med dette Sagsanlæg, saa vi ved, hvor vi er henne. Min Appel til den højtærede Kirkeminister er denne: Lad de paagældende Sogne først blive spurgt og lad Svaret i hvert enkelt Tilfælde være afgørende for Sagen. Thi den højtærede Minister vil tabe Sagen for Domstolene. Jeg hævder dette som min Opfattelse. Skulde denne ikke være rigtig, og den højtærede Kirkeminister altsaa sejre med sin Forstaaelse af Lovens Bogstav, vil han tilvisse lide Nederlag overfor Aanden i den gældende Lovgivning. Og det kunde jo være, at dette Nederlag blev mangefold større end hin Sejr.

Der kan gøres meget vægtige Indvendinger af rent saglig Natur mod denne Sammenlægning af de saakaldte smaa Sogne. Hvad vil det nu for det første sige: Smaa Sogne? Der er da velingen med blot normal aandelig Forstaaelse, som vil gaa hen og bedømme Omfanget af og Vanskelighederne ved en Præstegering efter Geografi og Folketal. Jeg vil nødtigt bruge stærke Ord, men det forekommer mig, at hele den højtærede Kirkeministers ikke nærmere udformede Tale om smaa Sogne bærer et ganske uaandeligt Præg, eller skal jeg sige: savner et aandeligt Præg. Dernæst er der jo ingen Tvivl om, naar Hensyn skal tages til Kirkens indre Liv — og det er da vel Til-

fældet — at saa har Kirken Brug netop for de saakaldte smaa Sogne, i hvilke Præstens mere udadvendte Arbejde ikke er for stort. Hverken den højtærede Kirkeminister eller jeg har jo studeret Teologi i synderlig Udstrækning, men vi er jo da sikkert begge klare over og enige om, at for Lødigheden, Sammenhængen og Livsmulighederne i Kirkens indre Liv er saadanne Studier ganske nødvendige, og jeg skal pege paa, at normalt — normalt, siger jeg — er jo f. Eks. Salmédigtningens Udspringsteder ikke de store københavnske Sogne med femten til tyve Tusinde Indbyggere, men snarere netop de saakaldte smaa Sogne med en femten til tyve Hundrede Indbyggere. Enhver vil være i Stand til at forlænge Liniere af de Antydninger, jeg her har gjort, og ved Liniernes Skæringspunkt se en ikke diskutabel Kendsgerning, netop de smaa Sognes umaadelige Betydning for Kirkens indre Liv.

Men hvad er nu Begrundelsen, som den højtærede Minister giver for sine Sammenlægnings- eller, som jeg hellere vil kalde det, Nedlægningsplaner? Er Begrundelsen en Henvisning til, at mangfoldige Storstadsogne og navnlig Sogne i Storstædernes Omegn har faaet en saadan Befolkningsmængde, og at de er i stadig Vækst og i det hele frembyder saa vanskelige Forhold i kirkelig Henseende som vel muligt, saa at nye Præsteembeder her er en bydende Nødvendighed, sagligt set, saaledes at det derfor er ønskeligt at nedlægge visse Embeder i de smaa Sogne? Jeg har intetsteds set eller hørt den højtærede Kirkeminister fremsætte den Begrundelse. Men jeg ønsker at give den højtærede Minister Lejlighed til her fra dette Sted at fremsætte den, dersom han disponerer over den. Jeg anser det dog for tvivlsomt. Jeg har netop set, at den højtærede Minister nægtede sit Bifald til Indvielsen af et nyt Kirkerum just i et af de hastigt voksende Forstadsogne, Valby. Nej, den højtærede Ministers Begrundelse af sine Nedlægningsplaner gaar udelukkende ud fra økonomiske Hensyn; der skal spares, der skal skæres ned, der skal skæres bort. Men jeg slutter, som jeg begyndte: spørg Sognene og lad Sognenes Svar være endeligt afgørende for Sagen i hvert enkelt Tilfælde.

Jeg er her naaet til Ende med min Henvendelse til den højtærede Kirkeminister personlig og skal til Slut omtale hele Regeringens mærkelige Stilling paa det kirkepolitiske Omraade. Naar man betragter Kirkeministeriets Budget paa Finanslovsforslaget, er dette Parti af Pudlen, om jeg saa maa sige, blevet godt barberet, med